

Trở Về Sông Cửu Long Sau 30 Năm Theo Kiểu Tây Ba Lô

Hành trình của vợ chồng chúng tôi ở miền Nam thật là nhiều kỷ niệm đẹp và được sống trong cảnh thanh bình hiện nay, ngoài sức tưởng tượng của một người sống ở Pháp từ năm 1976... Chúng tôi đi tours của hãng “Sinh Café” tổ chức từ Sài gòn vào đầu tháng 7/2000 vừa qua, tours có tên: *2 days, 1 night Mekong delta trip: Cao lanh, Can tho, Cai rang, Vinh long*. 20 đô la Mỹ 1 người gồm tiền xe, thuyền, khách sạn, và guide (không có tiền ăn) đã đưa đoàn tây ba lô 20 người gồm nhiều quốc tịch như Úc, Tân tây lan, Pháp, Đức, Nhật, Việt kiều ở Mỹ và Pháp đi thăm viếng nhiều nơi.

- Chúng tôi rời xe hơi tại Mỹ hiệp, thuộc tỉnh Đồng tháp, không xa biên giới Miên, để dùng thuyền lớn và nhỏ đi vào Búng, mật khu lớn nhất của Việt cộng, hồi đó gọi là Rừng tràm, căn cứ Xẻo quýt, có đường hầm giống Củ chi, thêm vào đó là đồng lầy, rừng tràm dày đặc không thấy mặt trời ... Mới biết là quân Mỹ khó mà vào được, chỉ còn lại khá nhiều hố bom, phần lớn cả sư đoàn đều ở một phần dưới nước, một phần trên cây, trên đồng lầy, không khí thật là khó thở, ẩm ướt...

- Kỷ niệm rất dễ thương lúc thuyền đi trên hai con sông lớn Tiền và Hậu giang, cùng các con lạch nhỏ để đến chợ Cần thơ, trong suốt 4 tiếng đồng hồ dọc theo sông, mới thấy dân miền Nam ta sống thông thả, cây trái đủ loại, vịt màu trắng, cá hàng vạn con, lội ven sông khắp nơi, lúa gạo phì nhiêu, ba bốn mùa một năm, không kể đến cá tôm, rùa rắn,

chuột đồng... dưới nước... Chúng tôi vẫy tay chào đáp lễ dân chúng hai bên sông, hạng nhất là các em bé, từ trong nhà chạy ra vẫy tay, rồi la lên “Hé lô, Hé lô”, mới thấy cảnh hồn nhiên và hiếu khách của dân mình...

Không có ăn xin, chỉ có các em bé cầm tay chúng tôi nói chuyện, thăm hỏi, nói chút tiếng Pháp, tiếng Mỹ... lúc đoàn chúng tôi lên bờ, đi bộ vào làng để thăm các nhà máy có tính cách gia đình, làm hủ tiếu, bánh tráng, xay lúa, nuôi heo... tất cả đều dùng điện mà chương trình Cần thơ đã mang lại để khai thác mọi kỹ nghệ, phát triển kinh tế... Tôi có dịp ngắm nhìn đường điện cao thế vững mạnh chạy dài trong các làng mạc dọc sông... 2 towers lớn bắc ngang qua sông Bassac rộng hơn một cây số mà tôi đã có dịp chứng kiến cảnh kéo dây điện bằng tàu và dây được nổi trên sông bằng các phao lớn đem từ Nhật qua, 30 năm trước đây lúc ở Nha Trang bị và hôm nay điện đã thay đổi cuộc sống của dân làng, sung túc và tiện nghi thấy rõ. Đâu đâu cũng vẫn vang tiếng ti-vi, nhà đã có tủ lạnh trong làng... Có gì đẹp bằng những phút

giây êm ái như vậy, một chút đóng góp nhỏ của anh em thuộc Chương trình Nhiệt điện Cần thơ, 30 năm trước, giờ đây trong khung cảnh này, vợ tôi nhìn tôi với niềm sung sướng cho cả hai người. Lúc bấy giờ tôi được anh TKK giao cho phụ trách ban Tiếp vận cho cả chương trình Nhà máy và đường dây lục tỉnh... Nhất là phân phối ngoại giữa chính phủ Việt Nhật, kế ước, nhập cảng hàng hóa, vay tiền qua quỹ quốc tế...

Tối hôm ấy, ở lại đêm tại khách sạn Hậu giang, gần chợ Cần thơ và đi ăn cơm tối tôm rim, canh chua lươn, rắn xào, ếch chiên bơ... tại bến Ninh kiều với anh Thiện là guide của đoàn. Anh là cựu giáo sư Anh văn Đại học Sư phạm, bỏ nghề vì làm guide nhiều tiền hơn, anh nói tiếng Mỹ lưu loát. Khách sạn Quốc Tế kế tiệm ăn, mà lúc khởi đầu chương trình Nhiệt điện vẫn còn đó, tôi có dịp cùng anh Quản đốc TĐT và anh NQĐ là phụ tá công trường và các kỹ sư cố vấn Nhật ở lại đây lúc mới khởi công thăm dò đường dây, gọi là “survey.” Khách sạn còn đó mà cả hai anh đều đã bỏ chúng tôi ra đi qua bên kia thế giới...

- 9 giờ tối hôm ấy, vợ chồng tôi lấy xe lôi, kiểu xe Honda kéo một cái xích lô phía sau, xe này chỉ có ở miền Tây mà thôi, về thăm nhà máy điện Trà nóc ở cách Cần thơ 9 cây số. Tôi còn nhớ rõ, 30 năm trước, đường này ban đêm không ai dám đi vì sợ Việt cộng bắn xe, nay nhà cửa, khách sạn mọc bít hai bên đường...

Thoạt nhiên nhà máy điện Trà nóc sáng trưng lên cả một khung trời như chào đón một người thân về thăm gia đình... Vợ chồng tôi có chụp mấy tấm hình trước nhà máy, tôi không có vào thăm vì cũng đã khuya rồi, nhìn thấy từ ngoài khu máy nhiệt được bảo trì tốt, có vẻ lớn hơn hồi xưa nhất là khu dẫn điện cho lục tỉnh, khu cư xá nhân viên có xây thêm, đẹp đẽ sáng sủa và một khu kỹ nghệ đang bành trướng kể bên nhà máy... Bao nhiêu kỷ niệm một thời ở đây ...

Bến Ninh kiều, Cần thơ

Ngày hôm sau, từ bến Ninh kiều, đoàn chúng tôi dùng thuyền đi thăm chợ nổi Cái Răng (Floating market), bán đủ

loại trái cây, gà, vịt, rau cải, hạng nhất là dưa... Mỗi chiếc ghe đều có một cây sào lớn, trên cây sào treo mẩu hàng như dưa, thom, vịt... Lúc trở về lại Sài gòn bằng xe tours, xe qua phà Cần thơ, vẫn còn cảnh bán chim sẻ quay, bắp, bánh bao... rồi có đi qua cầu treo mới Mỹ thuận trên sông Tiền giang về Vĩnh long. Cầu mới hoàn thành lối tháng tư năm nay, rất đẹp, kiến trúc như kiểu cầu treo ở Normandie bên Pháp, nhưng với tiền viện trợ của Úc. Ban đêm có đèn chiếu rọi cả một khung trời Việt nam ...

Quê hương mình đẹp lắm các bạn ạ.

(Aix en Provence, France)